

עם עובד - עקבות ימים שעוד יבואו / נורית גרץ ורז יוסף

2-3 minutes

בלב יצירות הקולנוע הישראליות בנות זמננו נמצאת התמודדות עם טראומות מן העבר; יצירות אלה חופרות כמו סמוגרף רגיש אל תוך זיכרונותיה של החברה הישראלית ומעלות את מה שהיא השכיחה והשתיקה. הן עושות זאת בשפה פוסט-טראומטית מקוטעת, שאינה מתארת את הדברים במלואם, אלא מעלה חלקי סיפור שמוסתרים מאחורי תחפושות שונות.

מחברי ספר זה מנסים ללכת בעקבות הזיכרון הישראלי, לגלות אותו בקולנוע הישראלי העכשווי ולחשוף עד כמה הוא מושפע מן הטרומות שחווינו כעם וכחברה. המחברים מבקשים להבין את ההיסטוריה מתוך הטרומה ולאתר את הפצעים הזועקים מתוך הזיכרון של החברה הישראלית ושל הקולנוע שלה.

עוד הם מבקשים להראות כי דווקא השפה הפוסט-טראומטית המרוסקת והקטועה, המחזירה אל ההווה מראות וחוויות שלא עוכלו בתודעה ולא עובדו, היא שמוליכה את הסרטים אל העבר החבוי ומאפשרת התמודדות אתו. שפה זו אף עשויה להוביל להבנת העיוורון לטרומה של ה"אחר" ובתוך כך להבנת הטרומה של עצמנו, כקרבות וכמעוולים כאחד.

נורית גרץ היא פרופסור אמריטה לספרות וקולנוע באוניברסיטה הפתוחה, שימשה בעבר ראש התכנית העיונית בבית הספר לקולנוע וטלוויזיה ע"ש סטיב טיש באוניברסיטת תל אביב, ובימים אלה מלמדת בחוג לתרבות, יצירה והפקה במכללה האקדמית ספיר. מספריה: **על דעת עצמו: פרקי חיים של עמוס קינן** (עם עובד, 2008) **וים ביני ובינך** (דביר, 2015).

פרופסור רז יוסף הוא חוקר ומרצה ללימודי קולנוע וראש התכנית העיונית לתואר ראשון בבית הספר לקולנוע וטלוויזיה ע"ש סטיב טיש באוניברסיטת תל אביב. מספריו: **לדעת גבר: מיניות, גבריות ואתניות בקולנוע הישראלי** (הקיבוץ המאוחד, 2010) ו- **The Politics .of Loss and Trauma in Contemporary Israeli Cinema** (Routledge, 2011) c